

תלמודו בידו

דף כב עמוד א

א] אלו הן "שניות דבי ר' חייא", והאם יש להן הפסק ?

ב] אלו קרובות אסורות לגר, ומדוע ?

ג] גרים שהם אחים מן האב או מן האם, האם מעידים זה לזה ?

ד] האם יבמה נזקקת לאח ממזר ?

א] 1. בת בן בנו [משום בת בנו האסורה מן התורה]. 2. בת בן בתו [משום בת בתו].

3. בת בן בנה של אשתו. 4. בת בן בתה של אשתו [משום בת בתה של אשתו].

5. אם אם חמיו [משום אם חמיו]. 6. אם אם חמותו [משום אם חמותו].

- ספק אם יש להן הפסק, או שאסורות עד סוף הדורות. כגון בת בן בנו.

ב] מן התורה: מותר בקרובותיו מקודם שהתגייר, שגר שנתגייר נחשב כקטן שנולד.

מדרכנן: אסור בעריות שנאסרו על ישראל מן התורה. והטעם:

1. שלא יאמרו שבא מקדושה חמורה [כי גוי מוזהר בעריות] לקדושה קלה.

2. מחשש שיתירו אף לישראל, שאין הכל יודעים שגר שנתגייר כקטן שנולד.

- על השניות לא גזרו. וגר שהיה נשוי לאם אמו, אינו צריך להוציאה.

ג] מן האב: מעידים. שאין להם דין קורבה כלל, שהתורה הפקירה את זרעם של הגויים.

מן האם: לרב נחמן, לכתחילה לא יעידו, שקורבת אם בגויים קורבה היא, כיון

שבדאי הם אחים מאותה אם.

ואם העידו עדותם עדות, לפי שהוא כקטן שנולד.

לאמימר, מעידים לכתחילה. שעדות לבית דין מסורה, והם יודעים

שהוא כקטן שנולד וואינו דומה לעריות שגזרו, לפי שמסורה לכל.

ד] נזקקת. ואין למדים בגזירה שוה "אחים אחים" מבני יעקב, שרק כשרים נקראים אחים.